ကျွန်တော့်ဘဝဇာတ်ကြောင်း (၁)
ပထမပိုင်း(ကျောင်းသားဘဝ)

ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော်ပထမဆုံးမိတ်ဆက်ပါရစေ။ကျွန်တော်မောင်မောင်ပါ။အသက်ကတော့ ၃၁ နှစ်ရှိပါပြီ။အခုတော့နိုင်ငံခြားမှာအလုပ်လုပ်နေပါတယ်။အိမ်နဲ့ဝေး၊သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ဝေးမို့အလုပ်အားတိုင်းငယ်ငယ်ကအကြောင်းတွေပြန်တွေးရင်းတမ်းတလွမ်းမောမိပါတယ်။ကျွန်တော်စာရေးဆရာမဟုတ်ပါ၊ကျွန်တော်တို့ငယ်ငယ်ကအကြောင်းများကိုကျွန်တော်ရေးတတ်သလိုရေးထားခြင်းမို့ဝါကျများမပြေပြစ်ခဲ့ရင်ခွင့်လွှတ်ဖို့ကြိုတောင်းပန်ပါရစေ။

ကျွန်တော်တို့တတွေ ၁၀ တန်းအောင်တော့အသက်က ၁၆ နှစ်၊အချစ်ဆိုတာဘာမှန်းမသိ၊လက်တည့်စမ်းချင်တဲ့အရွယ်မှာပဲရည်းစားတယောက်ရရှိရေးအတွက်အပြင်းအထန်ကြိုးစားပါတော့တယ်၊ကျွန်တော်အပါအဝင်သူငယ်ချင်းလေးယောက်မှာရုပ်ကလေးကလဲရှိ၊မိဘများကလဲအလိုလိုက်ထားခြင်းခံရသည့်အတွက်ကားကိုယ်စီမောင်းကာကျောင်းတက်ခဲ့ကြရပါတယ်။

ဒီမှာတွင်ပဲဇာတ်လမ်းကစလာပါတော့တယ်၊ကျွန်တော်ကစိုးစိုးကိုချစ်ခဲ့ပြီးအောင်အောင်ကငယ်ငယ့်ကိုချစ်ခဲ့ကြပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့အုပ်စုထဲမှာအောင်အောင်ကအရုပ်ဆုံးပါ။ရည်းစားလဲ ၃ ယောက်လောက်ရှိပါတယ်။

ကျွန်တော်နဲ့ စိုးစိုးအဆင်ပြေပြီးမကြာမှာဘဲအောင်အောင်နဲ့ငယ်ငယ်အဆင်ပြေသွားကြပါတယ်။ကျွန်တော်တို့အဆင်ပြေရင်ပြေသလိုရန်ကင်းကကျွန်တော့်အခန်းမှာကျောင်းမှလစ်ပြီး၂ တွဲချိန်းတွေ့လေ့ရှိကြပါတယ်။အောင်အောင်ကတော့ကျွန်တော့်အခန်းမှာအမြဲသူ့စော်များနဲ့ချိန်းတွေ့လေ့ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ရည်းစားဘာဝနှုတ်ခမ်းချင်းစုပ်ရုံ၊နို့နှိုက်ရုံနဲ့ပြီးသွားပေမဲ့ဟိုကောင်ကတော့အမြဲတမ်းချဖို့ကြိုးစားလေ့ရှိပြီး ကျွန်တော့်ကိုလဲချရန်မြှောက်ပေးပါတယ်။တခါတခါမှာတော့ကျွန်တော်လဲစိုးစိုးရဲ့ဘော်ဒီကြီးကိုစိတ်ကူးယဉ်ကြည့်ပြီးဟိုကောင်ပြောသလိုချရင်ကောင်းမလားစဉ်းစားမိလာတယ်။

ကိုယ့်စော်မို့ကိုယ်ပြောတယ်မထင်စေချင်ပါ၊စိုးစိုးကအတော့်ကိုလှသည်။ခါး ၂၂ ။ တင် ၃၆ ။ ရင် ၃၄ လက္ခရှိ၍ ခါးသေးသေးလေးမှပြန့်ကားပြီးထွက်လာသော ၃၆ လက္ခဖင်လုံးလုံးကြီးမှတဆင့်အချိုးကျပြေပြစ်စွာဆင်းလာသောပေါင်တံသွယ်သွယ် ၂ ချောင်းမှာမြင်ရုံနဲ့တင်ပြစ်မှားချင်စရာကောင်းအောင်တောင့်လှပါသည်။ သူခြေလှမ်းလိုက်တိုင်းနိမ့်လိုက်မြင့်လိုက်ဖြစ်နေသော တင်ပါးလုံးလုံးကြီး ၂ လုံးမှာထမိန်အောက်မှနေ၍မြင်သူတကာ၏စိတ်နှလုံးကိုသိမ်းယူညို့ငင်ကာနေလေ၏။ အသားအရည်မှာလဲဖြူဖွေးဥနေသည့်အပြင် ၃၄ လက္ခရှိ နို့ကြီး ၂ လုံးမှာလဲ သူအားရပါးရရယ်မောလိုက်တိုင်းတဆတ်ဆတ်တုန်ကာဘရာစီယာအတွင်းမှခုန်ထွက်တော့မြည့်အလားလှုပ်ခါနေတတ်၏။

တနေ့အခန်းသန့်ရှင်းရေးလုပ်ရင်းမနေ့ကအောင်အောင်သော့လာယူသွားတာစဉ်းစားမိ၏၊ဒီကောင်နေ နေကျအခန်းကိုတံမျက်စီးလှည်းရင်း ကုတင်အောက်မှသွေးစအနည်းငယ်စွန်းနေသောမိန်းမလက်ကိုင်ပုဝါတထည်တွေ့မိရာခြေထောက်နဲ့အသာဖိထားရင်းက --

-ဟေ့ကောင်-မနေ့ကမင်းဘယ်စော်နဲ့လာနှပ်သွားတာလဲ။

--ဘာဖြစ်လို့လဲကွ။မီးလေးကျောင်းကလစ်လို့ရလို့ခဏလာနေမိတာ။ဒီလိုပါပဲကွာ။ ကောင်မလေးကို ဘာဂျာ တော့မှုတ်ပြစ်လိုက်တယ်။အရည်တွေကတော့လိုက်မှလိုက်။

-ဟကောင်ရ၊မင်းမရှုံဘူးလား။ပြီးတော့ရောဘာဆက်ဖြစ်သေးလဲ၊ ငါ့ကိုမဖြီးနဲ့နော်။

--ဘာလဲမင်းအားကျနေပြီလား၊ငါပြောသားဘဲ၊မင်းစော်ကြီးကိုစည်းရုံးပြီးဖြုတ်ပါဆိုတော့

ငါကအချစ်ကိုကိုးကွယ်သလေးဘာလေးနဲ့သူတို့လဲအကိုင်ခံချင်လို့ဘဲထားကြတာ၊အဆင်ပြေတော့လဲချလိုက်ပေါ့ကွ၊ကြိုးစားဖို့ကကိုယ်တာဝန်၊ပေးတာမပေးတာကသူတို့အပိုင်း၊မင်းခေါ်ကြီးဆိုလမ်းလျှောက်ရင်တောင်အဆီတူးကြီးကခါနေတာ၊ကုန်းချင်နေလားမှမသိတာ။

–ဟာကွာမင်းကလဲ၊မင်းစော်အကြောင်းပြောပါဆိုမှငါ့စော်ကိုထိခိုက်နေပြန်ပြီ၊ပြောကွာမြန်မြန်ဒီမှာတံမျက်စီးလှည်းရဦးမှာကွ။

အေးပါကွာဟုဆိုကာ အောင်အောင် မှာသူ့အကြောင်းအလုံးစုံအားဤသို့ပြောပါလေတော့သည်၊ကျွန်တော်လဲသူပြောသမျှနားထဲမဝင်တချက်ဝင်တချက်ဖြင့်အကယ်၍များကျွန်တော်နှင့်စိုးစိုး ဆိုပါကဟု စိတ်ကူးယဉ် ရင်နားထောင်နေမိလေတော့သည်။

––ဒီလိုကွ၊မနေ့ကကောင်မလေးကျောင်းလစ်ပြီးငါ့ဆီဖုံးဆက်လို့ငါသွားခေါ်လဲလာရော–––
––––––––––––ဟုအစချီကာ––––––––––

ဟိတ်––ကိုကိုမီးဒီမှာ ဟုခေါ်သံကြားလိုက်သဖြင့်ကားကိုလမ်းဘေးချကာအသံကြားရာသို့လှည့်ကြည့်စဉ်မှာဘဲအအေးဆိုင်ထောင့်တွင်းမှအပြေးတပိုင်းထွက်လာသောမီးလေးကိုတွေ့လိုက်သည်။မီးလေးကားပေါ်သို့ရောက်ပြီးနောက် မဲမှောင်နေသောကားမှန်များကိုတင်လိုက်ခါနှုတ်ခမ်းချင်းတေ့စုပ်ကာနမ်းရင်းထမိန်ပေါ်မှအသာအယာပေါင်လေးအားပွတ်လိုက်ပြီးအရင်တခေါက်ကအထိအတွေ့များကိုပြန်နွှေးပေးလိုက်၏။

ကိုကိုတော်တော့ကွာ၊ကားပေါ်ကြီးမှာ၊တိုက်ခန်းရောက်မှကိုကို့သဘော၊မကဲနဲ့ကွာ၊လူတွေတွေ့ကုန်ရင်ရှက်စရာကြီး။

အေးနော်ကိုယ့်စကားနဲ့ကိုယ်မှတ်ထား၊အခန်းရောက်လို့မှဟိုပြောဒီပြော
ေ ပြောနေရင်တော့ဒီနေ့ပြန်မပို့ဘူးဗျ။

ဟုပြောကာကားကိုမောင်းထွက်ရင်းတွေ့နေကျချစ်စခန်းဆီသို့ဦးတည်လိုက်တော့၏၊ ကျွန်တော့်၏ရီးစားများထဲတွင်ဤကောင်မလေးကနှာအကြီးဆုံး၊နှုတ်ခမ်းချင်းတေ့စုပ်ရုံနဲ့တင် အရည်လိုက်တတ်သူ၊ပြီးတော့ကျွန်တော့ကိုလဲတော်တော်ချစ်ပြီးအလိုလိုက်ခါပြုသမျှငြိမ်ခံတတ်သူလေး၊သူ၏ခြေမမှစ၍ဆံစပ်ထိတိုင်ကျွန်တော်မမြင်ဘူးသောနေရာ၊မထိဘူးမကိုင်ဘူးသောသောနေရာဟူ၍မရှိ။သဘောကောင်းအလိုလိုက်ခါ၊ ဘာဂျာမှုတ်ခြင်းနှင့်သူ၏အဖုတ်ဖေါင်းဖေါင်းလေးထဲသို့ကျွန်တော့၏လီးကြီးအထည့်မခံခြင်းမှလွဲ၍ကျွန်တော့၏မာန်တက်ခါတောင့်တင်းနေသောလီးကြီးကိုတင်းတင်းဆုပ်ကာ ဂွင်းထုပေးတတ်သူလေးလဲဖြစ်သမို့အချစ်ပိုရ၏။

ဟွန်း–ပြောလိုက်ရင်တော့လေတလုံးမိုးတလုံး၊သူများသားသမီးယူနိုင်တာလဲမဟုတ်ဘဲနဲ့ဟိုဟာလုပ်ချင်ဒီဟာလုပ်ချင်၊

ဟုမျက်စောင်းလေးထိုးကာပြောရင်းပေါင်လေးတဖက်ကိုဂီယာတံရှိရာသို့အသာတိုးပေးကာကျွန်တော်၏လက်ကလေးကိုအသာဆွဲယူပြီးသူ၏ပေါင်လေးပေါ်သို့တင်ပေးလိုက်လေ၏။

ကျွန်တော်ကသူ၏ပေါင်လေးကိုထမိန်ပေါ်အသာပွတ်ရင်းဆီးခုံဖေါင်းဖေါင်းလေးဆီသို့လက်ကိုတဖြည်းဖြည်းခြင်းရွှေ့လိုက်၏။

ဤသည်ကိုရိပ်မိသောမီးလေးက––

ဟင်းနော် ကိုကိုကဲမလာနဲ့၊ကားကိုကောင်းကောင်းမောင်း၊မီးကသူ့ကိုသနားလို့ပေါင်လေးပေးကိုင်တာ၊ဟိုဟာကိုရန်မရှာနဲ့၊

အင်းပါ မီးလေးကလဲ၊ဒါနဲ့ဟိုဟာဆိုတာကြီးကိုသဘောမပေါက်ဘူး။ဘာကိုပြောတာလဲမီးလေးရဲ့

ဟိုဟာဆိုတာဟိုဟာပေါ့၊သိရဲ့သားနဲ့တမင်လျှောက်မေးနေတာ၊ကိုကိုစုပ်၊ မကောင်းဘူး---သွား---ဟု ရှက်ရမ်း ရမ်းရင်း တဖက်သို့အသာလှည့်သွားပြီးရီနေလေ၏။

ဟုတ်ပါပြီဗျာ၊ ကိုကိုကစုပ်လဲစုပ်ချင်၊လျှက်လဲလျှက်ချင်တာဗျ။ဒီကောင်မလေးခွင့်မပေးလို့တောင်ပြန်ကြီးဖြစ်နေတာကြာ--ပေါ့။

ကိုကို နော် ပြောလေကဲလေပါလား၊ ကဲ ကဲ ပြောဦး ဟုဆိုကာကျွန်တော့ဖက်ကိုပြန်လှည့်လာပြီး သူ၏လက်သီးနုနုကလေးများဖြင့်လက်မောင်းကိုမနာအောင်အသာဖွကာထုလေ၏။

ဟော့--ဟော့ ထုရမှာဒီနေရာမဟုတ်ဘူးလေ၊ဒီကောင်မလေးတယောက်ဟာဖြင့်သင်ထားလဲမရဘူး ဟုပြောရင်း လက်မောင်းကိုထုမိ၍အကြောလိုက်ချင်ယောင်ဆောင်ကာမီးလေး၏ခောက်ပုတ်ဖေါင်းဖေါင်းထဲသို့နှိုက်လိုက်၏။မီးလေးမှာခဏမျှငြိမ်သက်သွားပြီးမှသက်ပြင်းကိုတိုးတိုးချကာ--

ကို--ကို့--တော်တော့ကွာ၊အခန်းရောက်မှလေ--နော်--နော်--လို့ဆိုနေ---၊ ဟု ရမ္မက်လွှမ်းနေသောအသံတုန်တုန်လေးဖြင့်တောင်းပန်ရှာ၏။ကျွန်တော်လဲဆန္ဒကိုချိုးနှိမ်ကာကားကိုသာဂရုစိုက်မောင်းနှင်ရင်းလိုးရဖို့အရေးအကြံကြီးကြံနေမိတော့သည်။

တိုက်ခန်းသို့ရောက်သောအခါ ကားကို Parking ထိုးပြီးမီးလေး၏လက်ကိုဆွဲ၍အခန်းရှိရာသို့အပြေးတပိုင်းလှမ်းလိုက်မိလေ၏။တံခါးကိုဖွင့်ကာအခန်းတွင်းသို့ဝင်မိလိုက်သည်နှင့်တပြိုင်ထဲတံခါးကိုအမြန်ပိတ်၍မီးလေးအားတင်းကျပ်စွာဖက်ထားပြီးတံခါးအားမှီထားစေလျှက်နှုတ်ခမ်းအစုံကိုအငမ်းမရနမ်းနေမိလိုက်သည်။

မီးလေးမှာစကားပြောချိန်ပင်မရလိုက်ဘဲကျွန်တော်၏ကြမ်းတမ်းသောအနမ်းအောက်တွင်လုံးလုံးကြီးသာယာကာမျက်တောင်များမှေးစင်းကျလာလေတော့၏၊ကျွန်တော်လဲဖက်ထားသောလက်တဖက်ကိုအသာလျှော့ပြီးမီးလေး၏ထမိန်စအားအသာဖြည်ချပြီးနောက်ကျွန်တော်၏ပုဆိုးကိုပါတခါထဲဖြည်ချလိုက်တော့သည်။ ကျွန်တော်၏ထောင်မတ်နေပြီဖြစ်သောပဲကြီးမှာသူဝင်ရမည့်အပေါက်ကိုလှည့်ရှာနေသည့်အလားဘယ်ညာယိမ်းကာနေလေသောအခါ အလိုက်သိလှသောမီးလေးကသူ့ပေါင်၂ချောင်းကိုအသာကားပေးပြီး လီးကြီးသူမ၏ပေါင်ကြားထဲရောက်မှပေါင်၂ချောင်းကိုအသာစိကာမနာအောင်အသာညှပ်ထားကာပေးလေ၏။

ကျွန်တော်လဲသူ၏နှုတ်ခမ်းမှမေးစိချွန်ချွန်လေး၊ထိုမှတဆင့်လည်တိုင်ကျော့ကျော့လေး၊တဖြည်းဖြည်းဆင်းသွားရင်းသူ၏ကျောင်းအကျီအဖြူလေးမှနှိပ်စိကျယ်သီးလေးများအားတလုံးချင်းဖြုတ်သွားပြီးသူ၏ဘရာစီယာအားဘယ်လက်မောင်းမှအသာဆွဲချလိုက်၏။ဤအခါမှာမတော့မီးလေး၏ဝင်းဝါလုံးဝန်းသောနို့အုံကြီးနှင့်နီရဲပြီးမာတောင်စပြုနေပြီဖြစ်သောနို့သီးခေါင်းလေးမှာထွက်သစ်စနေဝန်းကြီးပမာအလုံးလိုက်ပြူထွက်လာလေတော့သည်။

မီးလေး၏လက်၂ဖက်မှာကျွန်တော်၏ပုခုန်း၂ဖက်ပေါ်အသာတင်ထားရင်း ကျွန်တော်လုပ်သမျှမငြင်းဆန်ဘဲခေါင်းကိုမော့၍မျက်စေ့ကိုအသာမှေးထားရင်းဇိလင်အပြည့်ဖြင့်ငြိမ်သက်စွာခပ်တိုးတိုးလေးညည်းတွားနေလေ၏။

ထိုအခါတွင်ကျွန်တော်၏လီးကြီးမှာစိုစွတ်သောအရသာကိုခံစားလိုက်ရသဖြင့်မီးလေးမှာဇိလင်အပြည့်တက်ခါ အရည်ကြည်များဆင်းနေပြီဖြစ်ကြောင်းသိလိုက်ရ၏။

-မီးလေး ကိုကိုဘောင်းဘီချွတ်လိုက်မယ်နော်၊ မီးလေး ဘောင်းဘီနဲ့ကိုယ့်ဟာကြီးနဲ့ပွတ်နေတော့နာတာပေါ့၊ ဟုပြောလဲပြောလက်တဖက်မှလဲဘောင်းဘီကိုခါးမှလက်မဖြင့်ချိတ်ဆွဲကာဒူးခေါင်းနားအထိဆွဲချပြီးခြေမဖြင့်ညှပ်ကာချွတ်ချလိုက်လေတော့သည်။တဆက်တည်းမှာပဲအကျီနှင့်ဘရာစီယာကိုပါလုံးလုံးဆွဲကာချွတ်ပြစ်လိုက်သည်။

ပေါ်ထွက်လာသောမီးလေး၏ဝင်းဝါလုံးဝန်းသောနို့အုံကြီးကိုအားရပါးရဆုပ်နယ်ရင်းကျန်

လက်တဖက်ကိုသူမ၏ဆီးခုံမို့မို့ပေါ်ရှိစောက်မွှေးနုနုများပေါ်တွင်အသာပွတ်ရင်းအဖုတ်အကွဲကြောင်းလေးထိပ်မှအရသာဖူးလေးအားအသာစမ်းကာပွတ်ပေးနေလေ၏၊နှုတ်ခမ်းအစုံမှာလဲ ကောင်မလေး၏နှုတ်ခမ်းအစုံကိုငုံထားပြီး French Kiss ခေါ် လျှာကြီးကိုသူမ၏ပါးစပ်အတွင်းသို့သွင်းပြီးမွှေကာနမ်းလိုက်သည်၊သူမကလဲအားကျမခံသူမ၏လျှာကိုကျွန်တော့်၏ လျှာကြီးဖြင့်ထိတွေ့စေရန်လှုပ်ရှားပေးကာနေလေတော့သည်။သူမ၏ညာဖက်လက်ကလေးမှာလဲ ကျွန်တော့်၏သံမဏိငပဲကြီးဆီသို့တဖြည်းဖြည်းရွေ့လာရင်းတင်းတင်းကြီးဆုပ်ကာအသာအယာ ရှေ့တိုး နောက်ငင်လုပ်ပေးလေ၏။

ကျွန်တော်လဲမခံစားနိုင်တော့သည့်အဆုံး–

မီးလေး–အိပ်ယာပေါ်သွားရအောင်ကွာ–ဒီတခါတော့ပေးတော့နော်။

ဟင့်အင်း ကိုကိုရယ် မီးလေးကိုချစ်ရင်အဲ့ဒီလိုတော့မလုပ်ပါနဲ့–––

ဟုတုန်ရီလှိုက်မောနေသောလေသံသဲ့သဲ့ဖြင့်ပြောရှာလေ၏၊ကျွန်တော်လဲဒီတခါတော့လက်မလျှော့တော့ဟုစိတ်ကိုဒုံးဒုံးချကာမိမွေးတိုင်းဖမွေးတိုင်းခန္ဓာကိုယ်လေးနှင့်လှချင်တိုင်းလှနေသောမီးလေး၏ကိုယ်လုံးလေးကိုဇတ်ခနဲကောက်ပွေ့ကာအခန်းထဲရှိကုတင်ပေါ်သို့ညင်သာစွာချပေးလိုက်၏။

ကို––ကို့––မဆိုးနဲ့ကွာဒီမှာရင်တွေအရမ်းတုန်ပြီးအသက်ရှူလဲမဝတော့ဘူး၊မောလဲအရမ်းမောနေပြီ၊

အင်းပါမီးလေးရယ်–––ဟုပြောရင်း မီးလေး၏စေ့နေသောပေါင်လေး၂ လုံးကိုလက်ဝင်ရုံဖြဲကာလက်မလက်သကြွယ်ဖြင့်အဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားရဲရဲလေး၂ ချမ်းကိုအသာဘေးသို့ဖိဆွဲ၍ဖြဲလိုက်ပြီးအရည်များနှင့်ပြည့်နေသောစောက်ခေါင်းလေးထဲသို့အဆုံးတိုင်ထိုးထည့်လိုက်ရာ––

အ–မေ့––ကိုကိုရယ်–ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ–ဒီ––––

မီးလေးစကားမဆုံးခင်မှာဘဲ စောက်ခေါင်း ထဲသို့ရောက်နေပြီဖြစ်သောလက်ခလယ်ကိုအသာကွေးကာသူ၏ G-Sport ဖုဖုထစ်ထစ်လေးများအားစမ်းကာဖိပွတ်ပေးလိုက်၏။

အာ့––အား––သေပါပြီကိုကိုရယ်––ဟုခေါင်းကိုအစွမ်းကုန်မော့ပြီးလက်၂ ဖက်မှာသူ၏ပန်းနုရောင်သမ်းနေသောနို့သီးခေါင်းလေးအားစုပ်နေသောကျွန်တော့်၏ဦးခေါင်းကိုသူ၏နို့အုံကြီးပေါ်သို့အတင်းဖိကာထားလေ၏။

ကျွန်တော်လည်း နို့သီးခေါင်းလေးအားစုပ်နေရာမှဖြည်းဖြည်းချင်းအောက်သို့ဆင်းပြီး ကောင်မလေး၏ချက်နက်နက်လေးအားလျှာကြီးဖြင့်ထိုးကာလျှက်ပေးရင်းစောက်ခေါင်းထဲကိုလဲ လက်ခလယ်နှင့်အကြမ်းမွှေလိုက်ရာ ကောင်မလေးမှာခါးများပင်ကော့ကာတက်လာပြီးနှုတ်မှလဲ တဟင်းဟင်းအသံထွက်ကာနေတော့သည်။

ကျွန်တော့နှာခေါင်းဝမှာတော့မီးလေး၏အဖုတ်ဖေါင်းဖေါင်းလေးနှင့်အရည်များမှထွက်လာသောစောက်ခေါင်းနံ့သင်းသင်းကတရကြမ်းတိုးဝင်နေပြီးနီရဲပွင့်အာနေသောအဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားလေး၂ ဖက်နှင့်၄င်းကြားမှမဆိုသလောက်လေးပြူထွက်နေသောစောက်စိလေးမှာကျွန်တော့၏ပါးစပ်နှင့်လျှာကြီးကိုဖိတ်ခေါ်နေသယောင်ခံစားနေရလေ၏။

မီလေး––ကိုကိုလျှက်ချင်တယ်ကွာ၊ ၃ မိနစ်လောက်ပဲလေနော် ။

အင်း––အင်းလေ––ကိုကိုရှေ့မဆက်ဘူးဆိုရင်တော့ကိုကိုသဘော၊ အခုတောင်ရင်တွေအရမ်းခုန်ပြီး၊အသက်ရှူရတာမဝဘူး၊အသံကုန်အော်ဟစ်ပြီး ကိုကို့ ကိုစိတ်ရှိလက်ရှိကုပ်ဖဲ့ပြစ်လိုက်ချင်တာ။

ဟုရမ္မက်လွှမ်းနေသောလေသံဖြင့်တိုးညင်းစွာတလုံးချင်းပြောရင်းပေါင်၂ ချောင်းကိုလဲ မသိမသာလေးကားပေးလေတော့သည်။

အခွင့်ရသည်နှင့်တပြိုင်နက်၊ကျွန်တော့လျှာကြီးနှင့်မီးလေး၏စောက်ခေါင်းအားအထက်အောက်လျက်ခါအဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားလေး၂ဖက်အားတလှည့်စီစုပ်ပေးရင်းလျှာကြီးအားစောက်ခေါင်းအတွင်းသို့အစွမ်းကုန်ထိုးထည့်လိုက်တော့သည်။

မီးလေးခမျာမှာလဲကိုယ်လုံးလေးတစ်ခုလုံးတဆတ်ဆတ်တုံရီလှုပ်ရှားလျက်၊အသဲတယားယားရင်တဖိုဖိုနှင့်တစ်ခါမှမခံစားရဘူးသေးသည့်အရသာကြောတွင် နစ်မြောရင်း၊

တဟင်းဟင်း နှင့်စုတ်သပ်ခါ၊

ဟင့်ဟင့် ယားတယ် ယားတယ် ကိုကို ရဲ့ နှင့်ညီးညူရင်းသူမ၏ပေါင်၂ လုံးအားကားသည်ထက်ကားအောင်ဖြဲပေးနေလေ၏။ ကျွန်တော်လဲ ၅ မိနစ်လောက်ဆက်တိုက်လျက်ပြီးသောအခါမှာတော့ကျွန်တော့၏ပါးစပ်ထဲတွင်သူ၏စူထဖေါင်းကြွနေသောအဖုတ်တွင်းမှအချစ်ရည်ကြည်များနှင့်ပြည့်နေပြီးကျွန်တော့မှာမထွေးနိုင်မမျိုနိုင်သည့်အဖြစ်ကိုလုံးလုံးကြီးရောက်နေလေတော့သည်။

မီးလေးမှာလဲတဟင်းဟင်းညည်းညူကာသူမ၏ခေါင်းကိုတယ်ညာရမ်းရင်းကျွန်တော်၏ဦးခေါင်းကိုလက်တလက်ဖြင့်ဖိထားပြီးကျန်တဖက်ဖြင့်သူမ၏နို့အုံတင်းတင်းကြီးအားဆုပ်ကိုင်ရင်းချေနေလေ၏။

ကျွန်တော်လဲမီးလေး၏အဖုတ်ကိုအကြမ်းလျှက်နေရာမှတဖြည်းဖြည်းအပေါ်သို့တက်သွားပြီးသူမ၏နှုတ်ခမ်းအစုံကိုနမ်းရင်းပါးစပ်ထဲမှာကျန်ရှိနေသောသူမ၏အရည်ကြည်များကိုမှုတ်ထည့်လိုက်ရာ-----

ကို--ကို့--ဘာအရည်တွေလဲ၊ ကြာညို့နံ့လေးသင်းလို့ငံကျိငံကျိနဲ့အရသာရှိလိုက်တာ။

အဲ့ဒါမီးလေးအဖုတ်ထဲကထွက်လာတဲ့အရည်တွေဗျ။ဒီတခါတော့မငြင်းနဲ့တော့ကွာ။ ကိုကို့ကိုချစ်တယ်ဆို။

မီးလေးဆီမှဘာသံမှထွက်မလာပါ၊ခဏမျှငြိမ်သက်သွားပြီးသူမ၏မျက်နှာလေးကိုကျွန်တော်မမြင်အောင်လက်ဖြင့်အုပ်ထားရင်းခေါင်းကိုအသာငြိမ်ပြလေ၏။လက်ဝါး၂ ဖက်အောက်မှပြုံးနေမည့်မီးလေးမျက်နှာကိုတွေးကြည့်ရင်းသူမ၏ပေါင်၂ ချောင်းကိုအသာဖြဲကာလီးကြီးကိုကိုင်၍သူမ၏အဖုတ်အကွဲကြောင်းတလျှောက်အသာပွတ်ရင်းထည့်ရန်အရှိန်ယူလိုက်၏။

မီးလေးမှာလှိုက်မောသောလက်များနှင့်ကျွန်တော့အားတုံ့ချိအားနဲ့စွာဖက်တွယ်ကုတ်ခြစ်ထားလေသည်။ပွတ်တိုက်နေသောလီးထိပ်ကြီးကစောက်ဖုတ်နှင့်ပေါင်ကြားသို့တေ့ထောက်မိရာမီးလေး၏ရင်ထဲအေးကနဲဖြစ်ကာဖိုလှိုက်သွားသည်။မဝင်သေးဘူးဆိုသောအသိဝင်လာပြန်သောအခါဖင်လေးကိုမသိမသာကော့ပေးနေမိပြန်၏။ကျွန်တော့လီးကိုကိုင်ကာမီးလေး၏အဖုတ်ကွဲကလေးကိုဖြဲပြီးကျွန်တော်၏သံမဏိလီးချောင်းကြီးအားဒစ်ကလေးအထိမြှုပ်သွင်းလိုက်ပါသည်။
ထိုအခါမီးလေးမှာတွန့်ကနဲဖြစ်သွားကာအဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားလေး၂ ခုမှာလဲဒစ်ကြီးနှင့်အတူသူမ၏အဖုတ်ကျဉ်းကျဉ်းလေးထဲသို့လိပ်ကာဝင်သွားလေ၏။

အို အို အို ဘာကြီးနဲ့လုပ်လိုက်တာလဲကိုကိုရဲ့--ကိုကိုဟာကြီးမဟုတ်ရဲ့လား--ပြည့်ကျပ်နေတာမှကွဲမတတ်ဘဲ--နာလိုက်တာ--ဟင်း--ဟင်း--ဟင်း--

ရင်တုန်သောအသံလေးနဲ့မေးရင်းလက်၂ ဖက်ဖြင့်ကျွန်တော့၏ရင်ဘတ်ကြီးအားတွန်းထားလေ၏၊မျက်လုံးထဲမှာလဲမျက်ရည်ကလေးများဝဲကာနှုတ်ခမ်းကိုပြတ်မတတ်ကိုက်ထားရင်းတအင်းအင်းတအဲအဲဖြင့်ရစ်သံတက်နေလေ၏။ကျွန်တော်သည်မီးလေး၏အဖုတ်အတွင်းသို့ဒစ်ကြီးမြုပ်အောင်သွင်းထားပြီးသောအခါရှေ့ဆက်ရန်အတွက်ကြိုးစားနေမိ၏၊မီးလေးမှာနာကျင်၍ရှုံမဲ့နေရာမှငြိမ်ကျသွားကာတဖြည်းဖြည်းပြုံးလာပြီဖြစ်သောသူ့မျက်နှာလေးကိုကျွန်တော်တစိမ့်စိမ့်ကြည့်နေမိတော့၏။

သူမ၏အသက်ရှူသံမှာတဖြည်းဖြည်းပြင်းထန်လာပါ၏၊ကျွန်တော်ကတော့ကျွန်တော်၏ဆန္ဒအရ ရှေ့ကိုဆက်တိုးရပါမည်၊ကျဉ်းမြောင်းလှသောမီးလေး၏အဖုတ်အဝမှာတော့ကျွန်တော့၏သံမဏိလိုမာကျောနေသောပဲချောင်းကြီးမှာတာအလွှတ်ကိုစောင့်နေသည့်အပြေးသမားများနှယ်။ကျွန်တော်သည်ညိမ်မနေတော့ဘဲဆတ်ကနဲဖိသွင်းလိုက်သောအခါမတော့၊လီးကြီးမှာသူမ၏သေးငယ်သောစောက်ခေါင်းထဲသို့အတင်းတိုးဝင်သွားရသောကြောင့်၃ပုံ၂ ပုံလောက်ဝင်သွားပြီးကျန်သောအပိုင်းမှာအပြင်၌ကွေးကာကျန်ခဲ့လေ၏။

အိုး ကျွတ် ကျွတ် ကျွတ် ကိုကို့ နာလိုက်တာကွယ်၊ခဏလောက်ရပ်ထားပါဦး၊အဖုတ်လေးကွဲသွားပြီထင်တယ်၊ကိုကို့ဟာကြီးကရင်ခေါင်းထဲအထိတောင်လာဆောင့်ပြီးပြည့်နေသလိုခံစားရတယ်။

မီးလေးခမျာမှာအသံလေးပင်ထွက်အော်မိပါတော့၏၊ထိုအခါကျွန်တော်ကညိမ်နေလိုက်ရပါသည်။ကျွန်တော်သည်မီးလေးအားကြင်နာစွာနဲ့နမ်းလိုက်ပြီးနောက်သူမ၏နို့ကိုဆုပ်နယ်ကာပေးလိုက်ပါသည်။ကျွန်တော့၏၃ပုံ၂ ပုံခန့်ဝင်နေသောပဲကိုအသာကလေးအဖုတ်ဝထိအောင်ဆွဲထုတ်ပြီးပြန်ထိုးသွင်းလိုက်နဲ့ဆယ့်ငါးခါမျှလုပ်ပေးလိုက်သောအခါမတော့မီးလေး၏မျက်နှာမှာပြန်၍ပြုံးယောင်သမ်းလာကာတကိုယ်လုံးတုန်လှုပ်လာပါ၏၊ပြီးတော့ကျွန်တော့လက်မောင်းကိုလည်းသူမ၏လက်ကလေးဖြင့်အတင်းပင်ဆုပ်ကိုင်ထား၏၊ကျွန်တော်သည်နောက်ထပ်ဆက်ပြီးဆယ့်လေးငါးခါမျှတယ်ညာနဲ့လုပ်ပြီးသောအခါမတော့သူမ၏အဖုတ်ထဲမှအရေများမှာပိုမိုပြီးရွှဲထွက်လာပြန်တော့၏၊သူမအတို့နာတာပျောက်ပြီးကောင်းတာသို့ကူးပြောင်းသွားသောအချက်ကောင်းကိုစောင့်နေသောကျွန်တော်ကသူမပုခုံးကိုကိုင်၍ခပ်ဆတ်ဆတ်ဆောင့်ထည့်လိုက်ရာ၊လီးကြီးသည်စောက်ပတ်လေးအတွင်းသို့ တဗျစ်ဗျစ်မြည်ဟီးကာအဆုံးဝင်သွားလေ၏။

'အား--အာ့---ကို--ကို့--ရဲ့--သေပါပြီ နာလိုက်တာ ကျွတ် ကျွတ် နာတယ် နာတယ်' ဟုမီးလေးခမြာအော်မိလေ၏။

အသံတိတ်ပြီးညိမ်ကျသွားသည်နှင့်ကျွန်တော်လဲဖြေးဖြေးမှန်မှန်တချက်ခြင်းစီးစီးပိုင်ပိုင်ညှောင့်သွင်းလိုက်တိုင်းမီးလေး၏မျက်နှာတပြင်လုံးမဲ့ရှုံ့သွားပြီးနောက်ခဏအကြာမှာပင်အောက်မှနေ၍ကော့ပေးလာပြီးကျွန်တော့၏လည်ပင်းကိုဖက်ထားကာနေလေ၏။ကျွန်တော်လဲမှန်မှန်ဆောင့်နေရာမှမြန်မြန်ဆောင့်လာသည့်အခါတွင်သူမသည်ပါးစပ်မှတဟင်းဟင်းရစ်သံပေးရင်းကော့ကော့ပေးပြီးလျှင်ကျွန်တော့၏ဒစ်ကြီးခါးသိမ်အရင်းတုတ်သောလီးအရသာကိုကျေနပ်စွာခံစားနေလေ၏။

ဖွတ်--ဖတ်--ဟင်း။ဖွတ်--ဖတ်--ဟင်း ဟူသောအသံသည်တိုးတိုးညင်သာစွာစည်းချက်ဝါးချက်ညီညီမှန်မှန်ကြီးထွက်နေတော့၏။

ကျွန်တော်သည်လိုးနေရသော်လည်းအပျိုစစ်စစ်ရဲ့စောက်ပတ်ဖြစ်၍လီးကြီးမှာပြုတ်တူကြီးနှင့်အညှပ်ခံထားရသည့်အလားအတွေ့ထူး၍မောရမှန်းမသိပေ။၅ မိနစ်လောက်အကြာတွင်မီးလေးမှာလီးကြီး၏အရသာကိုသိသိသာသာကြီးကောင်းလွန်းမှန်းသိသွားပြီဖြစ်သဖြင့်

'ကို--ကို့--မီး--လေး--မ--နာ--တော့--ဘူး--အားမနာနဲ့ နာနာဆောင့်ပါ၊ မီးလေးခံနိုင်ပါတယ်၊ မနာတော့ပါဘူး'

ကျွန်တော်လဲသူမအကြိုက်လိုက်၍ခပ်နာနာလေးဆောင့်လိုးထည့်လိုက်ရာ၊ အာ့--အား--ကောင်းလိုက်တာ--ကိုကိုရယ်-အရသာကိုရှိနေတာဘဲ၊ဆောင့်ပါကိုကိုရဲ့၊ အဖုတ်လေး၂ ချမ်း ကွဲပြီးအသက်ထွက်ရင်ထွက်သွားပါစေ၊ စိတ်ရှိလက်ရှိသာဆောင့်ပါ' ကျွန်တော်လဲမည်သို့ပင်ဆောင့်သော်လည်းသူမ၏ကာမစိတ်သည်ထကြွဆုံးအချိန်ဖြစ်၍အတော်မောလာပြီး၊နောက်ထပ်၁၀ချက်လောက်တအားကုန်လိုးလိုက်ရာသူမ၏စောက်ခေါင်းထဲတွင်သုတ်ရည်များအဆမတန်ပန်းထွက်လာပြီးချောင်ချောင်ကြီးဖြစ်သွားကာနောက်မကြာမှီမီးလေးမှာကော့

ကာကောကာဖြင့်ဖြေးဖြေးခြင်းငြိမ်ကျသွားလေ၏။

ကျွန်တော်လဲသူမပြီးသွားပြီဖြစ်ကြောင်းသိသဖြင့်မပြီးအောင်ထိန်းထားသောကျွန်တော့စိတ်ကိုလွှတ်ပြီး၊ ပြီးဖို့အစွမ်းကုန်ကြိုးစားပါတော့တယ်။နောက်ထပ်အချက် ၂၀ လောက်တအားကုန်လိုးလိုက်ရာမှာတော့ကျွန်တော့၏သုတ်ရည်များမှာသူမ၏အဖုတ်တွင်းသို့ကာပန်းထွက်ကုန်ပါတော့တယ်။

နွေးနွေးထွေးထွေးအရည်များရုတ်တရက်စောက်ခေါင်းထဲဝင်လာခြင်းကိုခံစားလိုက်ရသောမီးလေးမှာမျက်လုံးကိုအသာမှေးထားရင်းချစ်ဂုဍ်လဲ့နေသောအကြည်ဖြင့်မြတ်နိုးစွာမော့ကြည့်နေသည်ကိုတွေ့လိုက်ရပါတော့တယ်။

––––––––––––––––ဟာ ဒါဘဲလား၊ပြီးတော့ရော့တွေဘာတွေမဆေးတော့ဘူးလား၊တချီထဲလားကွ။နောက်တော့ဘာဆက်ဖြစ်သေးလဲ။––––––––––––––––––

ဒါဘဲပေါ့ကွ၊မင်းသိချင်ရင်မင်းစော်ကြီးစည်းရုံးပြီးချပေါ့၊နှာစာအုပ်တွေမှာရေးထားသလိုအပျိုစစ်စစ်ကို၃–၄ချီဆက်တိုက်ချဖို့မလွယ်ပါဘူးကွာ။ခမျာတချီထဲနဲ့တင်အိမ်ပြန်တော့ကွနေလို့၊အမေသိတော့မှာဘဲဆိုပြီးငိုယိုနေတာ၊မနဲချော့ပြီးပြန်ပို့လိုက်ရတယ်။

ဆိုပြီးအောင်အောင်ပြောသမျှနားထောင်လိုက်ရသောကျွန်တော်မှာ စိုးစိုး၏ကြီးမားတစ်ရစ်သောဖင်လုံးလုံးကြီးများနှင့်နို့ပေါင်းပေါင်းကြီးများကိုသာ မြင်ယောင်နေမိပါတော့တယ်။

။ဝန်ခံချက်။အထက်ပါဖြစ်ရပ်များမှာကျွန်တော်စိတ်ကူးယဉ်၍ရေးဖွဲ့ထားခြင်းမဟုတ်ပါ။ဇာတ်ကောင်ရှင်များမှာတော့ဤစာဖတ်မိလျှင်သူတို့အကြောင်းရေးမှန်းသိကြမည်ဖြစ်သောကြောင့်ခွင့်လွှတ်ဖို့အထူးတောင်းပန်ပါ သည်။ဝါကျများကိုလဲအလှပဆုံးဖြစ်အောင်ကြိုးစားရေးဖွဲ့သွားပါမည်။

နောင်ထွက်ရှိမည့်အပိုင်းများ (၁)ကျွန်တော်နှင့်စိုးစိုး
(၂)အောင်အောင်နှင့်ငယ်ငယ်
(၃)ကျွန်တော်နှင့်သူဇာ

And Many more true love stories with sex.

သီးခံဖတ်ရှုအားပေးတဲ့အတွက်အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါတယ်။

လဒ–မောင်မောင်(ခေတ္တ–––)(ရင်တွင်းညှစ်)